

BORSSZEM JANKÓ

A REJTELMES FA. *)

— Hol is van hát az a liberalismus?

*) Ugyis régi lévén a tréfa, Jankó Jánosunk nem találta érdemesnek nagyon is elbujtatni az arczképeket.

A szerk.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Szabadelvű lakoma.

AZ ELLENZÉK ázik-fázik,
Tisza pártja lakomázik.
Apponyinak hull a haja,
De Tiszának kutya baja.

Budget-vita — fényes próba,
Nagy a keserv a „Napló“-ba' —
Nagy örömben ég a „Nemzet“:
Pompás ómen ez a kezdet.

Pohár csendül, zene zendül,
Ki nem speechelt, tősztra lendül,
S hangzik magasan és mélyen:
»Hazamentő Tisza éljen!«

A ki e lakomát látja,
Ámul, bámul, száját tátja:
Mért ujong úgy e sok gége?
Tán a deficitnek vége?

Tán az asztalfőn fölállván,
Ezt jelenté Tisza Kálmán? —
S mert ily jó hirt nem is vártak,
Nagy az öröme a pártnak?

Vagy, ki pessimismust ver le:
Számot álmodott Neckerle?
S tán az ország — égnek hála —
Azzal haupttreffert csinála?

Tán Tisza azt is jelenté,
Hogy a békét is megmenté,
S az orosz czár még ma este
Hódolni jön Budapestre?

Nem! Ily hirnek hire sincsen,
Másért foly a „Uliquot“ s „Kincsem“;
Bár még a hon léte vitás —
102 a majoritás.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** Gomlos János jőnevű betörő ma hosszasan társalgott Czárán vizsgáló bíróval. — Csátár Zsigmond holnap Örkényen a külpolitikai helyzetről fog nyilatkozni. — Bürök János, a »hó- és sár-lapátoló egyeslet« tevékeny tagja, egy heti szabadságidejét Buda-Bicskén fogja tölteni. — Atzél Béla báró a mai gyorsvonattal világváros-gyártás céljából Duna-Pentelére utazott. — Az *Opera* portása szűk családi körben ünnepelte meg kapusi méltóságának 25 éves jubileumát. — Laur francia képviselő ígéretet tett, hogy a magyar táncz tanulmányozása céljából részt fog venni a Buzalka ezidei álarczos bálján. — Kecs-

kés András, volt községi kisdobos, harangozói állásra van kizemelve. — Dr. Bunda Józsefnek: »Az erdőben eltévedett vörösvári árva rózsalánynak ártatlansága vagy: az Isten igazságos« cz. drámáját a csömörkényi drámaíró választmány egyhangulag elfogadta.

× **B. B. Lenke és a mentők.** Hogy fogadta a mentőket, így aposztrofálta őket: »Drámáim sikere biztos, hisz a férjem kormánybiztos! Azért valék az anyátok, hogy számithassak reátok. Mentők, derék legényeim: rátok várnak regényeim!«

↑ **„Szép Helena.“** Iluska a »Helenában« jószellőssre öltözik. A him lázban van a házban; szívébe vágý költözik. Evva örül s kassza körül ugrándozva, mondja ezt: »Lám, minden Demosthenesnél csak szebben beszél a test!«

× **A medve.** Békét beszél a muszka és háborut csinál. Özönnel villog puská honunk határinál. Mert tejjel mézzel foly a szép magyar Kánaán: az éhes maczkó foga azért fáj rá talán.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ **En o Csanáde oreság** karán ért nekralóggjában, omít alvastam o mólt hetekben o sarnálban, sak eztet o három biográfi odotot tonáltam koriózos: »Választási célokra pénzt nemköltött soha.« — »Öregségére kipusztult ősi vagyonából« — és »késő vénységére nem választották be a képviselőházba.« Nem todom, mivel lehetne oz „állapotokat“ nálunk világasabban illosztrálni.

☆ **Mégis sak jámbor nép** az ottand o Békés Jolában. O Göndöcs oreság sopán opát; de o Csátár oreság »opostols. Hát inkább választott ed opostolt.

☆ **Oz Ogron oreság** leheti ed nadjon arthadar keresztény. Mert oz Ojtestament sak sopán oztot monjo: »o ki tégedet küvel dabálja, aztot te dabjál vissza kenyérel« — nem pedig: »o ki tégedet tajással dabálja«.

☆ **Moí nop már nem születnek emberek,** okiknek köldetésök vadj hivótásuk valna, mint az ú-korban o profétoknak volt. Mára legfelebb o hardároknak van még »köldetésök«, vadj »hivótások«.

☆ **Odj tőni fel nekem ez o béke,** mint ed váltó, omít foltonosan prolongálják, de o kitül végre sem nem fogjunk elbírní o komotokat.

☆ **Még o hárend is oztot bizomosodja,** hojd oz arszágház von edj nodjon kölömös ház. Más házokban todniüllik sok tiz óráig szobod kirázni o szennyest, oz arszágházban pedig sak tiz órátul fogva.

☆ **Nodjon félem mogomot,** hojd o mi parlamentünk faggja egészen elpagányosodni. O tisztelt képviseli oreságok oddig mossák edmástul o fejt, hojd végre o keresztvitzt is nem hodjnak meg rojta.

BÖCKLIN KIÁLLÍTÁS.

Pietà.

Az egyik angyalka, apró társainak rémületére, a női alak fejéről le akarja fejteni a nagy kendőt: igazán Mária rejlik-e alatta?

Idyll.

Daphnis és Chloë, mint csukorbabák, boldogan ülnek a pistácia-süteményen, míg *Bismarck* bácsi gyöngéden elfordítva fejét a jelenettől, elgondolkozik a német-osztrák-magyar szövetségen.

Tájkép.

Az erdei részlet sűrűjén átható fényekről a néző azt hiszi, hogy valaki Milly-gyertyával csepegtette le a drága festményt.

CYCLOPEDIA.

Hunyad = álompor. — *Százados* = uzsorás. — *Rendszer* = a dutyi. — *Elnök* = sikkasztó. — *Kellem* = szükséglet. — *Irnok* = kuruzsló. — *Sikló* = Kincsem. — *Napló* = Phöbus. — *Sugár* = souffleur-fizetés. — *Jobbágy* = mameluk. — *Póráz* = paraszt az esőben. — *Ludoviceum* = liba-ól. — *Sárga* = rög. — *Eszme* = étel. — *Robot* = dynamit. — *Tojás* = 00. — *Hónap* = volt az egész m. hó. — *Huszár* = marhabeviteli tilalom. — *Végrehajtó* = Brandt-féle pilula.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— A minister kegyetlen csapást mért polgárilétünk biztosságára. — El akarja tiltani a középiskolák osztályait többször ismétlőknek a tanulmányaik folytatását. Azt mondja pedig az éles eszű Ulpapinianus: »Nasciturus... (— Sugjad már, Szentirmai Kóbi! —) pro jam nato habetur...« Minek bántják akkor a maradi gymnasistákat?... hisz azok mind embryonalis ősgonczok!

— Practice tanulom meg az összes jogot. Mikor a Lujzát lesem a szerviták temploma előtt a vasárnapi 11 órai mise után, akkor az *egyházjogban* gyakorolom magam; — az Aranykéz-köz, Percz-köz, Galamb-köz nekem a *közjog és közigazgatás* forrásai; — zálogczéduláim rendbentartása, a lejáratni napok nyilvántartása *D.* mintájú, 24 leveles kimutatás szerint történik, melynek vezetése adja *statisztikai és zálogjogi* tudományomat; — balekokkal való klábráiám az *észjog* elvein alapulnak; — s hitelezőim gondos kerülése az általam feltalált *pénzügytanban* sarkallanak.

— A »Central«-hatalmak közül legveszélyesebb a Józsi, legimpozánsabb a Miczi.

— Mióta Rothschildék udvarképesek lettek, benem is fölébredt az arisztokrata. Tegnap a »Magyar királynál« ebédeltem, holnap az »Angol királynénál« vacsorálok, este az »Imperiálban« teázok.

— A bál mulandó — a kaczenjammer állandó.

ORSZÁGGYÜLESI TUDÓSÍTÁS.

(From our own.)

— Költségvetési vita. —

Dr. Schwarcz Gyula. Milyen különbség a *dr.* és *gr.* vagy *br.* közt! Csak egy betű és mégis óriási az ellentét. A *dr.*-t keserves tanulással, fejtörő virrasztással kell megszerezni, holott a *gr.*-ba az ember ép oly egyszerűen származik bele, mint a *br.*-ba. Ha én *gr.*-ral vagy *br.*-ral születtem, ma gróf vagy báró Schwarcz Gyula vagyok; így azonban, mint doctor Schwarcz Gyula, megalkuszom a végzettséggel s bölcseséggel megnyugtató deductióinak révén oda jutottam, hogy a t. közbe- és utánam szóló Apponyi Albert *gr.* urnak nem csekély megütközésére nem is érzem magamat oly rosszul, mert a *dr.* egyszersmind azt is jelenti, hogy demokrácia. S e szóban csodás varázs rejlik. Mily orvosság ez! Általános panaceaea. Kigyógyít minden társadalmi bajt! (Apponyi: »Nem mindegyiket!«) Bocsnat, ön ebben nem illetékes, mert ön csak *gr.* és nem *dr.* (»Éljen a demokrácia! Mi demokraták vagyunk!«)

Tűzzük ki a ház tetejére a demokrácia lobogóját! (»Tűzzük ki!«) Ha ugyan Apponyi *gr.* megengedi és nem mondja erre hátborsózza: *brrr!*

Apponyi Albert gr. Megkövetem az előttem szólót, de az ő drgedelmes beszédjére én csak annyit felelhetek, hogy semmi *brrr!* Az én hátam nem borsózik a demokracziától, mit a megettem ült Grünwald Béla is constatálhat. (Grünwald: »Constatálom!«) Libabőrt se kaptam tőle! (Feltolja ingujját. Állítása valónak bizonyul.) Csakhogy én azt az önök általános panaceaeját egy kis antiplutocratico-socialisticus olajcseppel (officinalis neve: oleum berolinense) szoktam használni, és társadalmi betegségeink gyógykezelésében így tapasztaltam hathatónak. Hanem azért én mégis demokrata vagyok; oly demokrata, mintha doctor Apponyi Albert volna a nevem. (»Óhó! Nem kell dicsekedni!« Derűltség.)

Láng Lajos dr. pr. Tagadom, t. ház, hogy Apponyi Albert érthet a demokracziához. Tehet is ő róla, hogy nem ért hozzá! Esze van (Apponyi meghajlik), tanultsága (Apponyi mélyebbre hajlik), meg jóakarata is (Apponyi nagyon mélyre hajlik) — de ami nincs meg benne: az az érzék! (Apponyi felágaskodik.) Hiába minden tiltakozás! Mért méltóztatott grófnak születni? Tetszett volna polgári subagallérnak teremni. Ennél fogva esedezem, ne szólaljon fel méltóságod, mikor mi demokraták entre nous demokracziáról beszélgetünk! (Kicsinylőleg leül. »Éljen a demokrácia!« »Mi demokraták vagyunk!«)

Apponyi Albert gr. Bármit inkább lehet rajtam kétségre vonni, mint hogy demokrata vagyok. De tehetek róla, hogy grófnak születtem? Eléggé érzem állapotom hátrányát ebben a házban, a demokrácia igaz földén, ennyi demokrata közt! (»Ugy van!«) Mennyivel külön állásom volna, ha nem születtem volna grófnak! Mennyivel mélyebbre hajolnának előttem képviselőtársaim!

A ház. Éljen a demokrácia!

Apponyi Albert gr. Fényes ünnep ez! A demokrácia lobogójának kitűzése. Meghajlok ennyi lelkeség előtt és magam is beállok demokratának. Kilépek az arisztokracziából, ott hagyom. Ott én! (Viharos éljenzés.) Lebocsátok a polgári rendbe. Ezzel a letüntetéssel kitüntetni akarom magamat. (Elfojtott zokogások.) Leszek polgártárs, leszek citoyen. (Göröcsös tetszés.) De lám, egy nehézség van a dologban. (Ahá!) Ha Apponyi maradok, mindig fogják tudni, hogy gróf voltam, és én örökkön-örökké szenvedek ez eredendő bűnöm súlya alatt. Hanem szeretnék más nevet fölvenni, péld. valamelyik t. demokrata képviselőtársamét és cserében oda adom Apponyi nevemet, grófságomat, rangomat. (»Éljen Apponyi!«) Nos tehát, t. demokraták: van szerencsém felszólítani, kinek van kedve velem cserélni s ide adni nevét nekem, hogy helyettem Apponyi Albert lehessen? (Zaj mindenfelől: »Én... én...! Cseréljünk gubát! — Ide azzal a kilencz-gombossal! Hadd legyen én gróf!«) Hát ilyen demokraták az urak? Ilyen demokrata én is vagyok. Tessék a zászlót behúzni! (Elégülten helyet foglal. A ház le van főze.)

Az elnök. Ezek után bátor vagyok indítványozni, hogy tán mégse tűznénk ki a demokrácia lobogóját a ház födelére.

Uj Phaedrus.

— Az ellenséges testvérek. —

Két kis »r«,
Bár iker,
Egymást sehogy sem kedvelé.
Gáncsot vetnek egymás elé.
Akkor dül még csak a baj,
Fülrengető nagy zsvaj,
Egymás mellé ha kerülnek :
»Erre«-»arra« hurrogatás
Forradalom, durrogatás.
S amint jobban felhevülnek,
Kard és szablya zörren, csörren,
Ágyu, puska durran, dörren.
Iszonyú, szomorú
Ez a testvér-háború.

Idők multán az egyik »r«
Szövetkezett a »g«-vel,
A másik »r« összeállott
Púposhátú kis »d«-vel.
Az elsőből leve »gr«,
A másikkól pedig »dr«.
Most kezdődik csak a harcz,
Ádáz dühtől ég az arcz!

Ösi karddal fegyverkezve
Száll a nagy »gr« a sikra
S büszkén így szól, míg szeméből
Csak úgy repül a szikra :
»Mind az ősem volt már »gr«,
Hát a tied, silány »dr«,
Mi volt? Talán drótos tót,
Legfőlebb dragonyos vót!»

A kis »dr« is tudós úrként
Pápaszemét töröli,
Diák szókat czitálgatva
A hosszú »gr«-t pöröli :
»Neved nem a ratiótól
Ered, nem is Graecziától.
A »gr« őse a kis gramm,
Semmit sem nyom a latban.
Legcsekélyebb súly —
Szégyeld magad, pfuj!»

Igy foly a harcz még sokáig,
Talán ítélet napjáig.
Rémesen recseg a »dr«
Rémesebben még a »grr«,
Aki hallja : fázik. Brrr !

Ha már a betűk is egymással harcolnak,
Mennyivel nagyobb a dühe szó-kardoknak!
Szabad is, lehet is; nincsen sarcz rávetve,
Harcznak váltig, míg leszakad az estve.
Jó polgártárs, hogyha szeretted a békét,
Ajánlom, kerüld a Sándor-utca végét.

Jelmezes bálban.

A-i A-rt (a saját programjának képe gyanánt jár körül.) Re-
ménylem, feltűnést okozok?

B-m J-ó. Hát nem ez a rendes öltözete, gróf ur?

Ifj. Miklós Gyula.

Szüzek arczképcsarnoka.

I.

Ifj. Miklós Gyula.

Félelem és gáncs — de nem gáncsolódás nélküli lovag.

A gáncsolódás főképen ellenzéki tulajdonság, — de hiszen *Miklós Gyula* 13 próbás kormányparti.

Csalódás!

Miklós Gyula a legellenzéki gény az egész házban.

Ő mindig és mindenütt opponál. Otthonában, Borsodmegyében az Apponyi-párt az ur. Ha nem volna *Miklós Gyula* a világon, ez a megye valóságos *Vendée*-ja volna az Apponyismusnak. E vármegye bozótjai adnak szállást és mandátumot még a nagy és isteni *Abrányi Kornél*nak is. — De *Miklós Gyula* ott van és opponál — szóval, karddal, pisztollyal és ha kell: öreggyúval is.

Borsodban senki sem csodálkozik rajta, hogy szűzbeszéde egy egész arsenális volt. Ott ismerik s tudják, hogy mint a vármegye legeurópaibb fia, hasonlatosan világrészünkhöz, ha épen nem folytat is háborút, csak fegyveres békét tart.

Aki azt hiszi, hogy ő Budapestre *mameluk*-nak jött fel, távolról sem ismeri.

Ő azért jött, hogy elkeseredetten *opponáljon* itt is, mint Borsodban, az *oppositiónak*.

Ezt persze nem teheti meg egyebütt, mint *Tisza Kálmán* zászlója alatt — ezért és csak is ezért *Tisza*-parti.

Mert ő, — méltó csodálkozására minden pártnak — se hivatalt, se állami bérletet, se bankigazgató-tanácsosi állást nem akar. Nem akar semmit, csak politizálni passióból s küzdeni, mert ez életszüksége.

Küzdeni? Kiért, miért?

A kormányért? — Dehogy!

*Tisza Kálmán*ért? — Inkább.

Apponyiék ellen? — Leginkább.

A szabadelvű párt-fegyelem fanatikusai sokkal rosszabb szemmel néznek rá, mint a laikusok képzelnék. Nem lévén semmi érdeke: amily buzgó az antiliberalisok elleni harcban, annyira kényes egyéni függetlenségére. A famó-

zus *kaposvári mandátumot*, — mint első és utolsó mohikánja a szabadelvű pártban tenyésztő egyéni szabadságnak, — máig sem vette tudomásul.

Szűzbeszédét sokat ócsárolja az ellenzék, melynek mérgesen neki vágott; — de azért egy hétig minden ellenzéki szónok polemizált ellene. Ez a siker criteriuma.

Külsőleg elegáns ember s bátran ott ülhetne a francia parlament jobb oldalán *Baudry d'Asson* mellett. A hölgykarzat szerencséjére már házas.

Nevezetes, hogy a *Tisza*-pártban Borsodmegye legellenzéki kerületét képviseli, mely egyhangulag választotta meg. Nevezetesebb, hogy e választásra nem költött, — különösen a pártkasszából — egy garast sem.

Gúnyolják, mert szűzbeszéde szóvirágos volt.

De hát: „*lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?*“

A JÉGEN.

Monokles. — Ugy látszik, képviselő úrr most korrumpálódik először?

W—nn. — Nem én!... Utoljára!

A gordiusi csomó.

Csak nem oldódik Gordius csomója ;
Mely ketté vágja, éles már a kard.
Közelg a harcz nagy napja ! — Tsten ójja
Szegény magyart !

A muszka had gyülekszik a határon,
A békés szólamok elhangzanak.
Ur lön a bomlott agyvelejü czáron
A bös harag.

Harcolni vágyik. S ömlik majd a vére
Száz ezereknek — így akarja ő.
S hiába mond majd átkot a nevére
A jobb jövő.

Hiába ! — Egy világrész ifjusága
Rohadni fog már holtan, szótlanul.
Bús szégyenül e pipogya világra,
Mely nem tanul.

Mely még se tudja, hogy, míg magja nem vesz
Minden önkénynek, míg nem úr a nép :
Egyéb a lelkes ember sohasem lesz,
Csak harczl gép.

Dolgozni, élni mindig félkenyéren —
Felét hadi adóban elviszik ;
Igy élünk — s meghalunk a csatatéren ...
S a czár ? — *Hizik.*

Jeles férfiak mondásai.

Könnyebb száz interpelláció mint egy válasz.
Tisza Kálmán.

Nehéz az előfának kidöltét bevárni.
Apponyi.

Be jó, hogy már meghaltam ! — mert a béke és
háboru közt való kinlódást nem bírnám túlélni.
I. Napóleon

A „TIMES“-ból.

— Bécsi sürgönyök és kísérő levelek. —

Tisztelt szerkesztőség,
Eddig a *Times*nak csak párisi sürgönyei keltettek sensa-
tiót és Blowitz ur világhírre vergődött. Meg fogom mutatni,
hogy a bécsi levelező tultesz a párisin és oly ujdonságokkal
fog kedveskedni, melyek a világ összes sajtóját fel fogják lár-
mázni. Forrásaim, összeköttetéseim kiténők.

Tisztelője
BRINSLEY-RICHARDS.

(Sürgöny)

Bécs, jan. 24.

Kálnoky gróf így nyilatkozott előttem : »Kedves
uram, sziveskedjék lapjának megírni, hogy én képtelen-

nek érzem magamat erre az állásra és vissza akarok vo-
nulni Württembergába, hol egy igen kecsegtető ajánlatot
kaptam a királyi porcellán-gyár és Rambouillet-kos-
nyésztő telep igazgatói állomására. Ezt a két-egy állást,
érezem, be tudom tölteni teljesen úgy műveltségemnél mint
tehetségemnél fogva. — Midőn a grófnál kérdést tettem
utódjára nézve, ő csodálkozva felelte: »Andrássy, And-
rássy és százszor is Andrássy ! Ki lehetne más ? Én
nagyon németbarát voltam, de Andrássy az ő ismeretes
orosz sympathiával megalapíthatja a monarchia új
politikáját.«

Meg voltam lepve a legnagyobb mértékben és tovább
fürkészttem ; de a gróf mosolyogva jegyezte meg : »Egy-
szerre ennyi, leleplezésnek elég...« Holnap reggel többet
mond. Csak arra kértem, sziveskedjék leleplezéseit déli
11 óráig közölni velem, hogy idejekorán érkezzenek
Londonba. Megígérte.

Tisztelt szerkesztőség,

Óriási feltűnést szándéksom ma költeni és ha Blowitz
urat ágyba nyomja az irigység, arról nem fogok tehetni. Mit
adna érte, ha ő fedezte volna fel tegnapi közleményeim kiegé-
szítését ?

Tisztelettel

BRINSLEY-RICHARDS.

(Sürgöny)

Bécs, jan. 25.

A hármass szövetség megszűnt és helyébe egy új
orosz-osztrák-magyar szövetség fog lépni. Ez Andrássy
eszméje, aki, mióta a czárevnával a pétervári udvari bálon
híres polonaisét eltánczolta, csak kelleltenül követte a
német politikát Bismarck szép szemeiért, holott valóság-
gal a czárevna szemeit sokkal szebbeknek is találta. Folyton
azt a keringőt dudolja magában, melynek dallamára a
bájos czárevnával polonaisét lejtett. Bismarck annak
idején rájött erre a hátsó gondolatára és ezért kellett a
grófnak távoznia. Mára csak ennyit. Kálnoky holnapra
bőbeszédűbséget ígért.

Tisztelt szerkesztőség,

Még sem vett be Blowitz ur morfiomot lefőzött megsemmi-
sültsége fölötti bánatában ? Csodás ellenállás ! De ha mai sür-
gönyömet elolvassa, nem mer többé concurrálni, elbujdosik
Paflagoniába.

BRINSLEY-RICHARDS.

(Sürgöny)

Bécs, jan. 27.

A megkötött orosz-osztrák-magyar szövetség első
látható jele a budapesti új fegyvergyár, mely orosz tőke-
pénzesek segítségével alapult meg és puskákat fog a Ma-
gyarországon át Bulgáriába vonulandó kozákcsoportok
számára gyártani. Hogy a szövetség még tartósabb és
bensőbb jelleget öltön, Andrássy és Giers helyet cserélnek.
Andrássy elmegy orosz külügyérnek, Giers eljön osztrák-
magyarnak. A delegáció májusban e végett fog össze-
ülni. Bismarckot idegzsábája a szokottnál hevesebben
szállta meg. Legközelebb többet.

ARISTO-

PLUTO-

DEMO-

K R

Á C Z

I A.

— A JÉGSPORT KÖZLÖNYE. —

Szerkeszti: Rohanóczy Szaladór.

Kiadó: Jégvermesty Árkos.

Motto: »Váljunk el!«

A nap ma ismét a mienk volt. A társaság színe-java ott tűndöklött a jégen. Az egymáshoz illő párok kecsesen lejtették a tánczokat. Hála a rendezőség ügyességének, semmi idegen elem nem tolakodhatott közénk. Elégtétellel constatálhatjuk, hogy a kedves mamák méltányos kívánsága rövid időn beteljesül: a bábász tömeg profán tekintete nem fog közénk furakodni. Holnaptól kezdve jégpályánk 5 méter magas köfállal lesz körülvéve. Éljen a rendezőség!

Sokkal jobb így magunkra, ha oda át nem tűrnek meg bennünket. Pompásan mulattunk. A jég nem volt elég csúszós, hát finom fa-olajjal kentük be. Hála istennek tehetjük, telik nekünk. Csupa jó házak voltak ma a jégen. Valóságos szépség-börze. Jegyzetelt: Jég szilárd. — Házassági ajánlatok, csak tartózkodással. — Szépségekben nagy hausse. — Ismeretségek kötettek 3 óra. Egy szóval: örülünk, hogy kiszorultunk abból a társaságból.

Az elkülönítésnek legjobban örült a nép. Hogy ne, mikor csak így mulathat fesztelenül kedvére. Mulat is. Csak úgy hemzsegett a sok nép a jégen. Úgy járták a ropogóst, hogy a jég szinte szikrázott bele. Volt »hajrá«, meg »ucczú!« A jó kedvet nem birta semmi sem elrontani. Ha elesett egyik-másik, mindjárt felhangzott a víg hahota: »Kelj fel öcsém, most estél el!« — vagy: »Jőjj ide, majd föl-emellek!« — vagy: »Ebcson összeferri!« Öreg este vetett véget a mulatságnak. Csak az a baj, hogy a zenésznek a harmonikája már este felé kilyukadt. Sebaj! Járták szárazon.

H I R E K.

© **Baleset.** Társaságunk egyik díszét, *Serpentina* comtesset, egy kis malheur érte. *Elsíklott.* Azonnal fölemelték és palotájába szállították. Reméljük, hogy pár hó múlva ismét magunk közt láthatjuk.

□ **Gyász.** *Gewrhessy George* báró, a jég sport e nemes, bátor bajnoka, mint fájdalommal értesülünk, megtért öseihez.

× **Véletlen.** *Goldfinger Eliz k. a.* (Firma *Goldfinger et Comp.*) elvesztvén az egyensúlyt: elesett. Tüstént saját *equipe*-án haza szállították. Pár nap múlva hihetleg kiheveri baját.

= **Halálozás.** Gyémánthegyi György, a helybeli sportklub nagy részvényese, megtért Ábrahám kebelébe. Örököse folytatni fogja az üzletet.

+ **Mindennapi eset.** *Tyúikom Erzsín* megesett, ami sem az első és nem is utolsó eset: *elbukott.* Talpra ugrott a maga emberségéből és folytatta a tánczot. Csak azért említjük fel, hogy jelezzük népünk egészséges szervezetét.

¶ **Beadta a kulcsot** az egész világ *Gyurka* bácsija, ki bohókás tréfáival a nép jegét annyiszor megélénkítette. Most nagy bánatunkra Földvárra ment deszkát árulni.

T Á R C Z A.

Andor gróf merengve sétált a befagyott tónál. „Ah imádott Juliám“, tört ki kebléből a sóhaj, „e tó a te jelképed. Oly nyugodt, zárkózott és hideg, mint te. Hasztalan árasztom rád meleg szívem lehelét!...“

Kövér András fontolgatva balagott a bedőlott tó-szélen. »A természet még se barátja az embernek«, így szól magában. »Milyen tömérdek jég és mennyi pénzt árulhatnék belőle a nyáron! Így pedig mi lesz belőle? Viz, értéktelen, sőt alkalmatlan viz...«

Bandi, a mészároslegény, hogy a tó partján ödöngött, egyszer csak meglátja hűtelen babáját, a *Juliskát*, amint egy ujdont új tűzoltó mellett begyeskedik. »Azt az ilyen amolyan keserves miatyánkodat!« fakadt ki *Bandi* megméltelyezetlen szüziesszerelmi dühében cifra tulipántosra hányva ki a beszédje himezetlen kelméjét — »ha léket hasíthatnék és jól megmártogatnálak, majd nem kellene akkor tűzoltó! Tudom magától kialudna az a nagy tűzed!«

Házi zene.

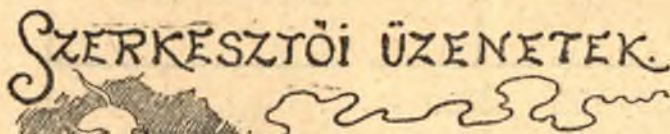

Mmhiklós bának oda ítelték a 600 frt előleget. A pénzt nem kéri vissza Blahánétól — de leénekelte magának.

Irodalom és Zene.

„A gyáripár fölénye a kisipar fölött,” különös tekintettel a dráma-productióra. Irta B. B. L.

„Ne kérdezd, hogy hova megyek.” Gyors galopp. Énekli ifj. Hunyady János, keserűvíz-ivó.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Pulcher. »A szép nem olykor nem szép.« Ejha! Ez osztán a vicez! — **Mirliflor.** Holh látháa önnh, akhárh a Spitzzhig, akhárh a Sheifthenhstheinherh bheszhédhjeibhenh ahzth a thenhgherh shokh h bhethűth? Mhíh? A multkorira azt üzenjük, hogy a dalok erős reminiscenciák a Czirok Alfonz salonbetyár dalaira. A küldeményből egyet-mást használunk. Temperamentumától ne hagyja magát elragadtatni. Némi önkritikával jobbakat fog nyújtani. — **N.** Nem új a formája, a tartalma meg régi. — **Hm nvs.** Szorgalmától és elmésségétől mindig telik. — **Orange.** Dicséretes buzgalom. — **Kn. I.** Rettenetes baromorvosuk lehet önöknek! Megsántul a falu bikája s pióczát rakat a szarvára. Az adoma a közölhetetlenség sikerült. — **B. V. A** »dalokat« érzékenyen ol-

vastuk, Juczi szobalány kisasszonynak át is adtuk. — **Rhd.** Maradt a rostában. — „Ponty tanár.” A »kath. bölcs.« közlésének nem az a célja, hogy a tanár iránti tartozó tisztelet megcsorbuljon az ifjuság soraiban. Ha az előadások javát úgy följegyzik önök, mint az egyes nyelvbötlásokat, nagyon meg leszünk elégedve. Nehányan megjelenik. — **U. A.** Ugy látszik: abból a motívumból örökös variációkra telik. Köszönet! — **Tacitus.** Más alakban közli jelen számunk. — „Iskola-ének.” Hihetetlen! Kérjük az eredetét. — **F. I.** Ez is inkább goromba, mint elmés. A K.-ra vonatkozó magyarázat ki nem elégítő. Csak a lányasszony dolga sikerült. — **Bnd.** Bizony nagy áldozat az most. Hanem hát p. p. — **Kfcz.** Becses anyag. T. Dani bátyánknak érdemleges megvételát okozataiból által adattatott. — **Kds J.** Szegény ördög! Habeat sibi. — **K. E.** A S. Vendelünk kellemes öngyilkosságára szánt golyóbisok teljes méltánnyalással találkozottak. — **A. G.** Az a toreador (bikaölő) Bismarck, aki a szelindekjei (németországi hírlapok) marásaitól lefűlelt világgrészt megszelidítve, a n. é. közönségnek bemutatja. Önt nyilván a mythos Európája és bikája zavarta meg. Nem értjük: jó magyar levelére a mi magyar lapunkban miért adjunk német választ? — **P. M.** Az újabb küldeményt tartalmasabbnak reméljük. Egy-kettő most is bevált. — „Megfagyott madarak.” Erőszakolt tréfa. — **Tplcz.** A jövő évi naptárban. — **K. M.** Az aprók java már rég közölve volt. A vers gyarló. — **S. V.** A többivel sorát várja. — **Sz. M.** A Wohl Janka könyve Liszttről érdekes olvasmány. Ha a francia kiadásnak vannak is hiányai, a legkisebbik benne az, hogy a nagy művészt, aki csak Franznak iratkozott, a magyart kivéve, bármi nyelvű cikke (illetve arcképe) alá: *Françoisnak* keresztelt el. — **Lngyl.** Szegény gyármunkásnak csak szabad véteni a helyesírás ellen? A többi kissé kényelmesen van megszerkesztve. — **F. Gy.** Gabányi már régóta nem írja Dicsőfűt; de azért természetes, hogy Lorándunk mégis fog nyilatkozni a színészi congressusról. — **Nemo.** Az egyiket itt fogtuk. Az a furaság végre is csak meghibbanása a gyors reporteri vagy az álmos correctori tollnak. De különben is mint német productum nem igen való a mi lapunkba. — **A. F.** Van több sikerült részlete, de a meséjének végén az a kis pityke nem érdemel akkora posztót. Meg aztán. szt. Péter, szt Pál hagyján: de már az öreg úristennel nem illik komázni. A kéziratot egy hétig őrizzük. — **M. E.** Még nem forrott ki egészen a mustja. De biztatólag bizserog. Miféle titulus az a »Drd?« A gr. és dr. hetében nem fölösleges kérdés. — **V. M.** Messze marad el a régiék mögött. A naptárba küldeni soha sincs korán. — **Eö.** Az elkészítés sokkal elmésebb a küldeménynél, melyből csak egy ép szem pattogatott kukoriczát választottunk ki. — **Epri.** Nagyon kevés volt az a sok. — **K. K.** Extra Hungariam is van vita — t. i. budget-vita, ha nem is olyan vig, mint a mienk. Az »Egytrts« törv. sz. tudósítójától »kihúzott bírósági tagok« nem a Dunába, de a szeles reporter tentájába estek volt bele. Most már veszélyen kívül vannak, reméljük. — **Mrs. J.** erősen készül a »paraszt-bálba.« De ha még mindig késik a kísérője! — **Pista.** Ember legyen, a ki legújabb küldeményét megérti. Ki beszél ott, mit, miért és kinek? Átadásokra nem vállalkozhatunk. — **Anonymus.** Tán többet szánunk közlésre, ha kacsaringós kézírata meg nem nehezíti az olvasást. — **R. Bontemps.** Monokles csak a következő számban fog nyilatkozni.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Óvás! Mint a pénzhamisító a valódi pénz sulya, fénye, nyomása, stb.-nek lehetőleg hű utánzásával igyekszik az értéktelen fémmel a közönség futólagos figyelmét tévútra vezetni, ép úgy jár el egy némely eszközeiben nem igen válogatós kalmár is, kit a **Brandt Rich.** gyógyszerész urnak az ő közkedveltségnek örvendő sweiczi labdacsaival elért nagyszerű sikere sehogy sem hagy nyugodni. Ennél fogva óvatossak legyünk! A **Brandt Rich.**-féle sweiczi labdacskok vételénél vegyük le a doboz körül csavart s egy gummi-szalaggal odaszorított használati utasítást s azonnal győződjünk meg róla, hogy a kerek veres ragjegyén rajta van-e környomásban fekete betűkkel: »Brandt Rich. gyógyszerész-féle sweiczi labdacskok.« A veres alapnyomás közepén egy fehér keresztnek s ezen Brandt Rich. névalírásának kell állni. Ára 70 kr. a gyógyszerházakban.